

[Finansministeren.]

være med til at afbøde det, hvis sådan noget fandt sted. Det er jeg da glad for, og jeg glæder mig til, at vi i fællesskab kan finde ud af, om, der skulle være noget dér, som generer lønmodtagerne. I øjeblikket er der i forslaget en sats på 8 pct. for efterbetaling; hvis f. eks. en selvstændig erhvervsdrivende ikke har betalt hele den skat, han skulle efter forslaget, skal der lægges 8 pct. på, hvis ikke han har betalt inden en vis dato, og hvis hr. Ninn-Hansen mener, at 10 pct. eller 12 pct. måske er bedre for at få ligestilling mellem de selvstændige og lønmodtagerne, er vi i høj grad villige til at snakke om det. Jeg ved ikke, om det var noget i den retning, hr. Ninn-Hansen tænkte på.

Der er rejst spørgsmål fra forskellig side om skalaerne, og dertil vil jeg gerne sige, at de kan ikke fastlægges, før vi har været hele drøftelsen om skattereformen igennem og set, hvor vi skal sætte ind. Hvis vi nu vil bruge flere penge til hustrufradraget, til lønmodtagerfradragets forhøjelse, børnetilskuddenes forhøjelse, og jeg kunne nævne en række andre ting, bliver der selvfølgelig færre penge til f. eks. at rette på skalaen og sætte de 60 pct. ned til 40, som vi har talt om tidligere, sætte de 70 pct. ned til 60, og hvad vi ellers kunne tænke os; det er så indlysende. Derfor kan regeringen simpelt hen ikke fremsætte forslag om en skala. Der er et vist beløb til rådighed, og vi må så finde ud af, hvordan vi skal fordele det.

Jeg vil gerne give tilsagn til hr. Ømann om i hvert fald at overveje — så har jeg ikke sagt for meget — nedsættelsen af et særligt udvalg. Jeg er enig i — og vi har i øvrigt allerede sat det i gang — at der hurtigst muligt skal arbejdes i et udvalg med spørgsmålet om, hvordan hele det administrative apparat skal virke. Vi er gået i gang på embedsmandsplan, og jeg synes, det er en helt rigtig tanke, at her må erhvervsliv, specialister og databehandlingsagkyndige med ind i billedet.

Til hr. Hilmar Baunsgaard vil jeg gerne sige, at jeg stort set er enig i den måde,

problemerne blev lagt frem på, og det har jeg været hele tiden, det ved hr. Hilmar Baunsgaard også. Vi skal ikke bare lave en kildeskat, vi skal lave en samlet skatte-reform, og det er af betydning, at der i denne samlede skattereform indgår et ganske betydeligt element af forenkling; det er en af de ting, vi ønsker i en skattereform, at det bliver en mere enkel skatteordning. Beskatningsgrundlaget må være i orden, og alt det må vi drøfte igennem i den kommende tid, og vi får jo tid til det, fordi kildeskatte først kan træde i kraft tidligst om 2 år.

Jeg er også enig i det, der blev sagt om selvangivelsen; jeg har også givet udtryk for under valgkampen, at det selvfølgelig er en fordel, at mange mennesker kan slippe for at skrive selvangivelse; der er i hvert fald nogen, der synes, at det er en fordel; men jeg synes også, man har lov til at fremhæve den anden side af sagen, at skatteyderen har en ret til at få gjort sit regnskab, sit mellemværende med den offentlige myndighed, op og få en garanti for, at det er gjort rigtigt op.

Standardfradragene. Ja, man må jo ikke glemme, at da disse standardfradrag i sin tid blev udarbejdet under finansminister Poul Hansen, betød det et væsentligt fremskridt i den retning, som netop de radikale har været inde på. Det var et forsøg på at komme frem til en forenkling af fradragene. Som det ligger nu — dette være også sagt til hr. Niels Westerby — med den diskussion, der har været i det sidste par år, og med den enighed, der er om en forenkling af fradragene og om en ændring af fradragene i retning af det, som hr. Hilmar Baunsgaard og jeg og adskillige andre også har sagt, med en sondring imellem omkostningsfradrag og tilskudsfradrag må det også være rimeligt, at vi tager disse spørgsmål op. Vi vil ikke fra regeringens side stædigt fastholde det forslag, der ligger på bordet med specielt de standardfradrag, som er indeholdt i det, men vi er villige til at gå ind i en fordomsfri drøftelse af alle